Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26370
Copyright: Admont, Benediktinerstift

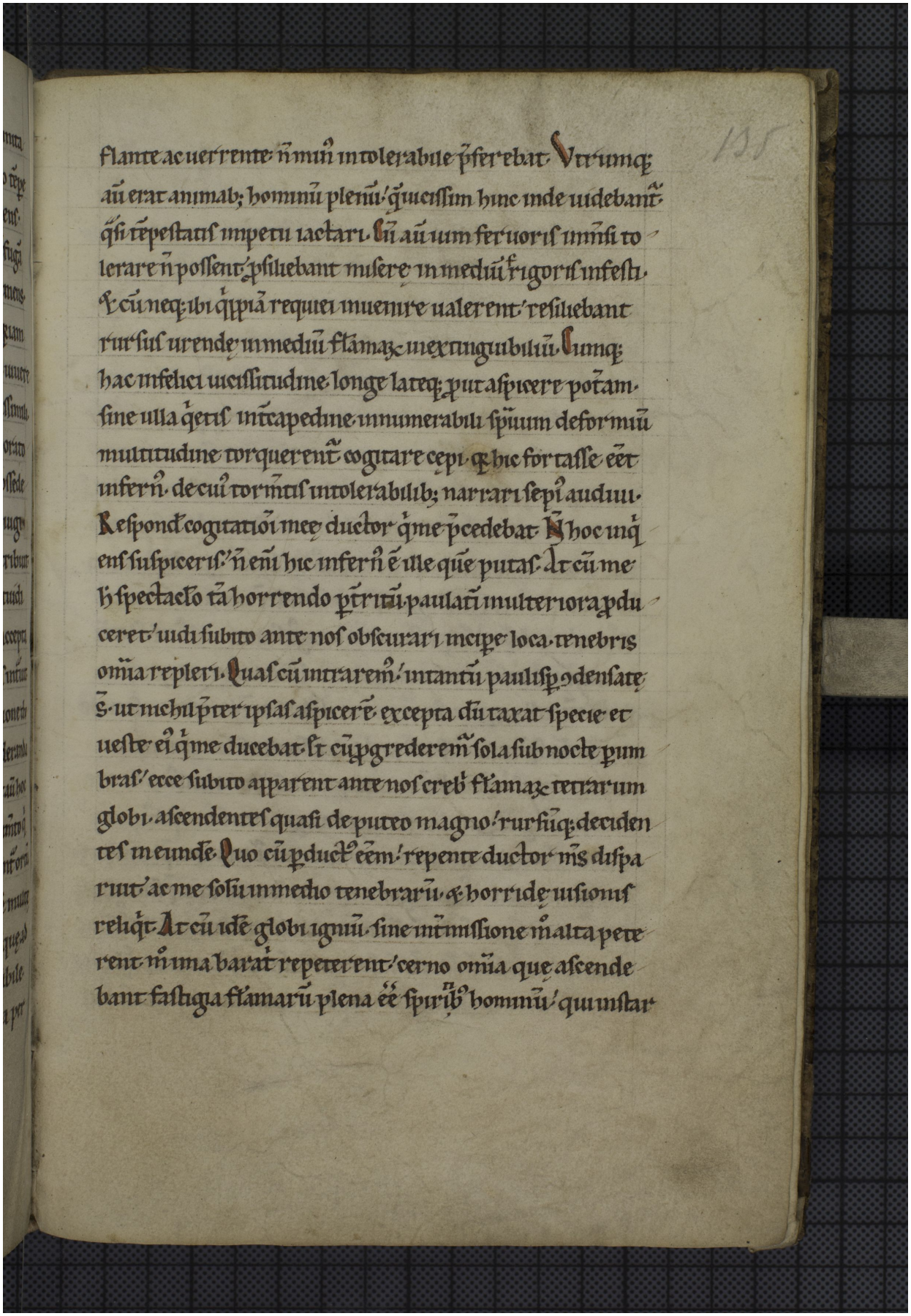

flante ac uerrente ñ mũ intolerabile ꝑferebat. Vtriumq;
aũ erat animaḃ; hominũ plenũ/ q̃ uicissim hinc inde uidebant
q̃si tẽpestatis impetu iactari. Cũ aũ iuum feruoris uim̃ si to
lerare ñ possent/ ꝑsiliebant miserẽ in medũ frigoris infesti.
& cũ neq; ibi q̃ ꝑpiã requiei inuenire ualerent/ resiliebant
rursus urendẽ in medũ flãmaꝝ inextinguibiliũ. Cumq;
hac infelici uicissitudine longe lateq; ꝑ ut aspicere potam
sine ulla q̃tis intrapedine innumerabili spiuum deformiũ
multitudine torquerent cogitare cepi. q̃ hic fortasse eẽt
infernũ. de cuũ tormentis intolerabilib; narrari sepi audiui.
Respondet cogitatioi meẽ ductor q̃ me ꝑcedebat. Non hoc inq̃
ens suspicaris/ ñ enim hic infernũ ẽ ille q̃ putas. Ar cũ me
h spectaclo tã horrendo ꝑtritũ paulatim multerior apdu
ceret/ uidi subito ante nos obscurari incipẽ loca. tenebris
omia repleri. Quas cũ intrarem/ in tantũ paulisp̃ odensatẽ
s. ut mihi ꝑter ipsas aspicerẽ excepta dũ taxat specie et
uestẽ ei q̃ me ducebat. Et cũ ꝑgrederem̃ sola sub nocte ꝑ umb
ras/ ecce subito apparent ante nos creb̃ flãmaꝝ tertarum
globi. ascendentes quasi de puteo magno/ rursuq; deciden
tes in eundẽ. Quo cũ ꝑducẽ eẽm/ repente ductor ms̃ dispa
ruit/ ac me solũ in medio tenebrarũ. & horridẽ uisionis
reliq̃t. Ar cũ idẽ globi ignũ. sine intermissione ñ alta pete
rent ñ ima barat repeterent/ cerno omia quẽ ascende
bant fastigia flãmarũ plena ẽẽ spiriḃ hominũ/ qui instar